کرده ایم. هیچ دولتی این کار را نکرده است. گفتیم هرکس می خواهد سرمایه گذاری کند، باید از شورای اقتصاد اجازه بگیرد. در شورای اقتصاد هم سخت گرفتیم. گفتیم اگر می خواهید سرمایه گذاری کنید باید با کمک مردم باشد و سهم شما حداکثر ۴۰ درصد باشد، اگر توسعه می خواهید بدهید، اگر مردم آمدند، توحق نداری و اگر نیامدند کمک حال مردم باش . قبلاً خیلی از این حرف ها زده شد، اما در عمل خبری نبود. ببینید در عمل و در دولت های قبل ۱۰ تا ۳۰ برابر در بخش های مختلف نسبت به آن چیزی که واگذار شده، سرمایه گذاری شده است، به همین خاطر ما در طول یک سال ۲۶۰۰ میلیارد تومان واگذار کرده ایم و الآن تمام کارخانجات بزرگ به ترتیب در حال واگذاری است. سیاست های اصل ۴۴ را دنبال کرده ایم و معتقدیم که مردم باید کشور را اداره کنند. برای این که مردم اداره کنند، دولت نباید انحصارات برای خود درست کند. به همین خاطر قانون تنظیم کردیم که انحصارات را بشکنیم، این ها سیاست های کاملاً روشنی است. سیاست ما افزایش صادرات غیرنفتی در مقابل واردات بود و این کار اتفاق افتاد. ما سرمایه گذاری در نفت را به عنوان اولویت انتخاب کردیم. هرکس که مخالف است بیاید دلیل بیاورد. در یک سال ۲۷ میلیارد دلار قرارداد بستیم. البته یک بخشی از آن شروع شده و بخشی از آن قرار است شروع شود که بزرگترین حجم قراردادهایی است که در طول تاریخ نفت اتفاق افتاده است. در تولید داخل بحث حمایت را داشتیم. آمدیم قوانینی را اصلاح کردیم که حتی قطعات تأسیسات نفت باید در داخل تولید شود و در این جهت داریم حرکت می کنیم با این که همه خواست ها را نتوانستیم برآورده کنیم ولی گام به گام داریم اصلاح می کنیم. گفتیم کشاورزی پایه است و باید اصلاح شود و برای نخستین بار آمدیم محصولاتی را که باید دولت حمایت کند، در ۴ یا ۵ قلم کالا پولش را نقد پرداخت کردیم.

اما سیاست های ما از دولت های دیگر در قالب همین برنامه چهارم جدا است.

ما این برنامه را طوری اجرا می کنیم که در آن عدالت باشد. صادرات غیرنفتی افزایش داشته باشد. تولید رشد جهشی داشته باشد و سرمایه گذاری راحت شود. دنبال تأسیس سازمان سرمایه گذاری داخلی و درحال تهیه قانون آن هستیم تا کسی که می خواهد سرمایه گذاری کند از این اداره به آن اداره نرود و بیاید

می‌گویند سهم نفت در بودجه زیاد است. مگر ما زیاد کرده‌ایم؟ پاسخ دهند که از چه وقتی زیاد است و افزایش پیدا کرده. مگر در این یک سال اتفاق افتاده است؟ وابستگی بودجه به نفت خیلی زیاد است. اما آیا ما زیاد کرده‌ایم؟ این چه حرفی است. باید مقایسه کنیم

یک جا و از همان جا بیرون رود.

یک تعارضی در این گفته شما هست. این که گفتید برنامه چهارم برای دولت های قبلی است و اشاره داشته اند که ۳ برنامه اجرا شود و برنامه چهارم دنبال عدالت باشد ولی الآن دولت شما مجری برنامه اول آن ۳ برنامه ای است که دولت های قبلی نوشته اند. بنابراین با شعار دولت که عدالت است در تعارض نیست؟

● من گفتم که برنامه ها را به این شکل اجرا می کنیم. در این برنامه اصلاً بحث عدالت نیست. ما آمدیم عدالت را ضمیمه کردیم. گفتیم بسیار خوب می خواهید فولاد بسازید قبول، ما نمی گوییم فولاد نمی سازیم اما به این صورتی که گفتم، درجهت عدالت می سازیم . گفتید که مسکن باید بسازید، گفتیم که مسکن می سازیم ولی این میزان برای تأمین مسکن روستایی هزینه می کنیم وگرنه همه این منابع می آمد در شهرهای بزرگ. بله ما باید مصرف سوخت را کم کنیم. ما آمدیم برنامه دادیم که در آن عدالت نیز برقرار شود. اینها شدنی است و من قبلاً هم گفتم که بخش های برنامه با هم تناقض دارد و اصلاً همین برنامه اگر بخواهد اجرا شود ، دو برابر بودجه نیاز دارد، یعنی به اندازه دو برابر کار تعریف شده ولی بودجه ای که در قانون برنامه است یک برابر است. اینها اشکالات برنامه است که من نمی خواهم وارد آن بشوم. پاسخ من این است که وقتی در کشور برنامه می نویسند ، یعنی دیگر هر کسی هر کاری دلش خواست نتواند انجام دهد. اما از نظر ما برنامه از جهت عدالت مغفول است. چون نویسندگان اعتقاد نداشتند و داریم با تحمل سختی و فشار همان برنامه را با رعایت عدالت اجرا می کنیم.

آیا نمی خواهید در برخی از جاها برنامه را عوض کنید؟

● با مجلس صحبت کردیم که بعضی از جاهای آن حتماً اصلاح شود. مثلاً همان کسانی که برنامه را نوشتند، یک مأموریتی از دولت می خواهند که در برنامه این مسئولیت را از دولت برداشته اند. مثل این که گفتند باید آزاد گذاشت تا قیمت هر جنسی را بازار تعیین کند اما تا عدس ۱۰۰ تومان گران می شود، همان کسانی که برنامه را نوشته اند، شروع می کنند انتقاد کردن از دولت . حتی قانونی نوشته اند که تعزیرات و کنترل از دست دولت بیرون بیاید ولی همان ها فریاد می زنند که چرا عدس گران شد؟!

نمی خواهیم بگوییم که دولت مسئولیت ندارد اما به لحاظ قانونی که نوشته اند، دولت مسئولیتی ندارد. خودشان یک قانونی نوشته و مسئولیت را برداشته و اختیار آن را برداشته اند اما طلبکاری می کنند. این ها یکسری بحث های غیراقتصادی و غیرفنی است که مخلوط مباحث می شود وگرنه من نامه را خواندم. بخش دیگر نامه ایراداتی است که ربطی به دولت ندارد. مثلاً می گویند سهم نفت در بودجه زیاد است. مگر ما زیاد کرده ایم؟ پاسخ دهند که از چه وقتی زیاد است و افزایش پیدا کرده. مگر در این یک سال اتفاق افتاده است؟ وابستگی بودجه به نفت خیلی زیاد است. اما آیا ما زیاد کرده ایم؟ این چه حرفی است. باید مقایسه کنیم. می گویند سهم عمرانی و جاری مناسب نیست، آیا در این یک سال اتفاق افتاده است؟ نه خیر بوده و فزاینده هم بوده و این دولت سعی کرده شیب آن را کم کند. بعضی حرف هایی می زنند از قبیل این که چرا دولت کار عمرانی انجام می دهد، پس چه کار باید کند؟ یا می گویند که چرا بخش ها را واگذار نمی کنید . ما می گوییم که در حال انجام این سیاست هستیم، اما شما چرا در این ۱۶ سال واگذار نکردید؟! این دولت ۱/۵ سال است بر سر کار آمده و چون می خواهیم کار را پایه ای انجام دهیم، قانون، مقررات و آئین نامه تنظیم کردیم و در حال جدا کردن همه چیز از حالت رابطه ای هستیم. ما ریلی را تعبیه کرده ایم، که کارها به مرور در این ریل قرار می گیرد و به سرعت جلو خواهد رفت. این درحالی است که برخی افراد معیارها و عملکردهای گذشته را مدنظر گرفته و می گویند این دولت هم نمی تواند . چرا نمی تواند؟ می توانیم. چرا ما را با دولت های دیگر مقایسه می کنید؟ چه کسی گفته که اگر آنها نتوانستند، ما هم نمی توانیم ؟

بعد یک نتیجه دیگر می گیرند و می گویند پس این برنامه ای که دولت اجرا می کند، اشتباه است. نه ما می توانیم و مثال آن هم واگذاری هایی است که در دولت اتفاق افتاده و در گذشته این اتفاق صورت نگرفته است. اما من دیدم همین امسال برخی افراد آمار غلط می دهند و واگذاری هایی را که ما در قالب سهام عدالت قرار دادیم جزو واگذاری ها نمی دانند. سؤال ما این است که چرا نباید سهام عدالت را جزو واگذاری ها محاسبه نکرد؟ حتماً باید به اشخاص خاص واگذار می کردیم؟ ما امسال ۲۶۰۰ میلیارد تومان واگذار کرده ایم و این رقم واقعی است و سال گذشته هم واگذاری داشته ایم. البته برخی ایرادهایی به دولت می گیرند که ربطی به این دولت ندارد. مانند این که می گویند چرا حجم دولت بزرگ است، مگر دولت جدید این کار را انجام داده است ؟ این دولت بزرگ بوده و به ما رسیده و آیا شما انتظار دارید من تمامی کارمندان را یک دفعه اخراج کنم. این که انتظار غلطی است.

قرار است با این شیوه واگذاری در دولت نهم چه مشکلی از اقتصاد کشور حل شود؟

● مشکلات زیادی حل می شود. یکی این که وقتی کار دست دولت باشد ، کسی توان رقابت با دولت را ندارد ، بنابراین کسی وارد این عرصه نمی شود. وقتی کار دست دولت باشد ، بازدهی پائین می آید ، هزینه زیاد و برداشت کم است و در کنار آن فرصت هدایت، نظارت و برنامه ریزی از دولت سلب می شود، به دلیل این که توان دولت محدود است و مدام باید به این مسائل رسیدگی کند. وقتی واگذاری شروع شود ، همه این ها اصلاح می شود و راه برای سرمایه گذاری مردم باز می شود. اصلاح دیگر این که بالاخره سرمایه های دولت ، پول مردم است و به جیب خود مردم برمی گردد. این سرمایه ها که با پول نفت به وجود آمده است ، به مردم برمی گردد و آثار فرهنگی و اجتماعی دارد.

با شیوه واگذاری از طریق سهام عدالت واقعاً می توانیم به این اهداف دست پیدا کنیم؟

● البته شما می دانید که واگذاری ها محدود به سهام عدالت نیست و ما ۸۰ درصد از بنگاه های اقتصادی را می توانیم واگذار کنیم. ۴۰ درصد از طریق سهام عدالت و ۴۰ درصد هم از طریق بورس. خارج از بورس اگر بفروشیم ، رانت خواری می شود.

اگر دولت سهام عدالت نمی داد، این افراد باید بالاخره می رفتند و از بورس سهام می خریدند . حالا دولت آمده این سهام را به آنها می دهد و می بینید این قشر که مشمول سهام می شود ، قشر ضعیف است که خودش نمی تواند مستقیم از بورس خرید کند و دولت با ارائه تسهیلات و توانمند کردن، آنها را وارد عرصه بورس می کند. سهام عدالت نیز بعد از پایان واگذاری وارد بورس می شود و الا اگر شما همه واگذاری ها را از طریق بورس انجام دهید ، آنهایی که توانمند هستند ، باز شروع به خریدن می کنند . ثروت عمومی توزیع نمی شود و ثروت دست یکسری از افراد خاص می افتد. این پول همه ملت بوده که یک مقداری از آن به قشرهای گوناگون برمی گردد. این شیوه یکی از بهترین و سالم ترین کارهایی است که اتفاق افتاده ، چرا که تک تک افراد با سطح درآمدی پائین با کد ملی شان شناسایی و ثبت می شدند. بعد ما اکثر مردم را به فعالیت مثبت اقتصادی وارد می کنیم. مردم سهام دارند و کار اقتصادی را یاد می گیرند. البته رسانه ها هم باید به مردم آموزش بدهند که سهم ، مجمع ، بورس ، اقتصاد ، سود و سرمایه گذاری چیست.

شما در صحبت های خود به سازمان سرمایه گذاری داخلی اشاره کردید، تأسیس این سازمان در چه مرحله ای است؟

● الآن در حال تدوین و آماده شدن است که با تأسیس آن تمامی اختیارات مربوط به اعطای مجوز از دستگاه ها حذف می شود. مثلاً یک تعاونی که قصد دارد مجوز بگیرد ، باید به ۱۳ اداره رجوع کند. همه این ها متمرکز خواهد شد یعنی تنها یک جا اجازه سرمایه گذاری می دهد. مانند سرمایه گذاری خارجی که تنها به یک جا مراجعه می کند. البته هنوز نتوانسته ایم یک جا جمع کنیم.

سال بعد این طرح به تصویب می رسد؟

● ان شاءالله. واقعاً ما دنبال اصلاحات ساختاری و تحول هستیم و این مسأله درحال تحقق یافتن است. سیاست هایمان روشن است. اتفاقاً چشم انداز ۲۰ ساله را هم دنبال می کنیم. وقتی ما در قالب برنامه و بودجه مصوب کار می کنیم یعنی به سمت قله چشم انداز می رویم.

رهبر معظم انقلاب در دیدار با سران کشور از روند کند اجرای اصل ۴۴ انتقاد کرده بودند. برای اجرای اصل ۴۴ در قوه مجریه چه نواقصی وجود داشت؟

● اگر همه صحبت های ایشان را گوش کرده باشید ، متوجه می شوید که منظور ایشان دولت فعلی نبوده است . این اصل تازه امسال ابلاغ شده است. اما آنهایی که انتقاد ها را متوجه دولت نهم می کنند یا خودشان متوجه نمی شوند یا می خواهند بهره برداری تبلیغاتی کنند. این اصل را یک شبه نمی شود انجام داد. بلکه در بیش از ۱۰ سال صورت می گیرد. برخی ها انتقاد می کنند که دولت عقب ماندگی دارد ولی پیشنهادی برای اصلاح امور ندارند.

من چند سؤال مطرح می کنم و آنهایی که مدعی اصل ۴۴ هستند پاسخ روشن بدهند. اولاً سالی چه مقدار باید واگذار کنیم که بورس ما کشش داشته باشد و به سرمایه گذاری داخل لطمه وارد نشود؟ ثانیاً جواب بدهند اگر سهام شرکت ها وارد بورس شود آیا خریدار خواهد داشت؟ چه کسی می خرد؟ چقدر توان خرید است و چگونه می توان مردم را توانمند کرد؟ این ها همه مطالعه و طراحی می خواهد. این گونه نیست که یک شبه بگوییم اقتصاد دیروز دولتی بود و الآن آزاد شد.